

[Bernhard Baunsgaard]

fentlige diskussion, om man vil moderne saglighed:

»I diskussionerne på rigsdagen og i dagspressen går partipolitiske interesser og partipolitisk indstilling tit forud for saglighed, og deltagerne vil ofte savne et mere indgående sagligt kendskab til de anliggender, der er diskussionens genstand. I begge henseender kan tjenestemændene yde en vigtig indsats. De har, når de udtaler sig om anliggender, som har berøring med deres tjenestegerning, en førstehånds sagkundskab, og de har i reglen fagmandens afsky for forfuskning af det saglige.«

De er altså værdifulde for samfundet. Det er derfor, vi skal have dem til at ytre sig. Må jeg ikke i anledning af det, hr. Wilhjelm siger om dagsordenen her i dag, gentage, hvad den radikale ordfører sagde for et øjeblik siden: der er gennem den tale, der er holdt her af finansministeren, sket et – jeg tror ikke, det er for stærkt et udtryk at anvende – afgørende retsgennembrud for yringsfriheden for offentligt ansatte. Sammenligner man finansministerens tale i dag med de svar, der blev givet for et halvt år siden, dels af finansministeren selv og dels af økonomiminister Anders Andersen, så vil man se, at der er afgørende forskel. De er ikke gået så langt, som det efter min mening er nødvendigt. De er ikke gået så langt, som Poul Andersen gik i 1935. Jeg håber, at vi næste gang får dem med på det sidste stykke også, så man starter med, at de offentligt ansatte er ansat af folket, og at de derfor har en informationspligt over for folket. Men der er sket noget afgørende ved debatten og ved indlægget fra ministeren i dag.

Arentoft (FP):

Finansministeren gav i sit andet indlæg tinget den oplysning, at han i dag kl. 10 vedrørende sagen Jussi Merklin havde fået et brev, der sagde, at Danmarks Jurist- og Økonomforbund er udtrådt af sagen. Jeg vil gerne spørge, om det er midlertidigt, eller om jurist- og økonomforbundet ikke ønsker at varetage et medlems interesser længere. Jeg vil faktisk gerne bede ministeren uddybe denne lakoniske melding lidt mere for tingets medlemmer.

I øvrigt må jeg takke ministeren for svarene på mine spørgsmål. Jeg kan da være enig

i, at forvaltningen ikke sker fra denne talerstol. Mit spørgsmål var heller ikke rettet til denne talerstol, men til den øverste chef, der har myndighed til at gøre en begået uret god igen. Om finansministeren vil det, fik jeg altså ikke noget svar på, end ikke om ministeren vil overveje det.

Jens Peter Jensen (V):

Temaet for denne debat er overordentlig interessant. Der er faldet mange gode og en del mindre lodige bemærkninger. Det er, ligesom man har koncentreret sig for meget om et enkelt, specielt tilfælde. Det synes jeg man skulle have afstået fra.

Jeg synes også, man skulle have afstået fra at stille afværgedagsorden – navnlig på et tidspunkt, hvor der ikke er noget at afværge. Jeg kunne i givet fald godt tiltræde en dagsorden, der tog den højtærede finansministers redegørelse til efterretning. Men jeg må føje til, at jeg kan ikke acceptere slutningen i den højtærede finansministers tale, der siger:

»Regeringen vil gerne bidrage til at fjerne en sådan eventuel usikkerhed og er derfor indstillet på at bede professor, dr. jur. Bent Christensen om at udarbejde et responsum om indholdet af den gældende retstilstand vedrørende offentligt ansattes yringsfrihed.«

Jeg vil meget gerne frabede mig at få et sådant responsum som vejledning for dette høje ting. Her er ikke tale alene om en retstilstand, vel mere om en holdningstilstand. Jeg beder om, at man forstår det betænkelige ved at vedtage en dagsorden, der begærer en juridisk professors responsum som vejledning for os om disse ting. Det kan dette høje ting selv finde ud af. Jeg beder om, at det høje ting værner om tingets egen selvstændighed. Tinget kan selvstændigt vurdere forholdet mellem den lovgivende og den udøvende magt. Jeg finder det overflødig, i værste fald skadeligt, med den slutning på finansministerens i øvrigt fortræffelige redegørelse.

Jeg skal bare sige, at jeg vil undlade at stemme for dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Må jeg først sige til hr. Melchior eller rettere til dem, der hørte hr. Melchior, at jeg naturligvis aldrig har sagt det banale sludder,